

demokratisering i Irak, end vi vil bruge pengene på en undersøgelse. Vi mener sådan set, der er undersøgelser nok.

Når jeg så svarer hr. Rune Lund, som jeg svarer, er det, fordi hr. Rune Lund stillede mig et andet spørgsmål, som lige præcis ikke gik på det argument. Men for hr. John Dyrbys skyld: Grunden til, at Venstre afviser forslaget, er, at vi hellere vil bruge pengene på genopbygning i Irak og demokratiseringsprocessen i Irak. Og det gør vi jo i samarbejde med irakerne. Det synes jeg altså er værd at notere, også hos Socialdemokraterne.

Med hensyn til hvilket tal der er det rigtige, kan jeg ikke sige hr. John Dyrby det, men jeg undrer mig over et tal, der hedder 655.000, når The Lancet og også ham, der er hovedforfatter til rapporten, selv medgiver, at der er en meget, meget, meget stor usikkerhed om det.

(Kort bemærkning).

John Dyrby Paulsen (S):

Nu er der jo fortilfælde, hvor Venstre og regeringen har brugt forsvarskroner i andre sammenhænge til undersøgelser af andre ting, i øvrigt flere end det beskedne beløb, vi snakker om i den her sammenhæng. Og fru Gitte Lillelund Bech ved jo udmærket, at de her penge ikke bliver taget fra irakerne og genopbygningen.

Jeg vil godt spørge: Når der nu bliver sagt klart og tydeligt f.eks. med The Lancet-undersøgelsen, at det her er usikkert, var der så ikke netop en grund til at sige: Lad os dog sætte os ned og få lavet en ny uafhængig undersøgelse og se, hvor det bærer hen? Det kan jo også være, at den tilbageviser det meget store tal i The Lancets undersøgelse. Det kunne da være særdeles interessant. Og så kom vi måske et lille stykke nærmere sandheden, eller vi blev i hvert fald klogere med hensyn til, hvad er det for nogle forskellige resultater, man kan få ud af forskellige undersøgelsesmuligheder.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Så fik jeg da i hvert fald opklaret en ting, som ikke står i beslutningsforslaget, og det er, hvor pengene skulle komme fra. Det håber jeg så også hr. John Dyrby kan oplyse efterfølgende. Hvor har oppositionen i øvrigt tænkt sig at finansiere en eventuel undersøgelse fra?

Med hensyn til begrebet undersøgelse synes vi faktisk, der er en hel del undersøgelser, som allerede foretages, og som er foretaget, som giver deres bud på, hvad tabstallet i Irak har væ-

ret: Iraq Body Count, FN's Assistance Mission for Iraq, UNAMI. Det er sådan, at det irakiske indenrigsministerium laver opgørelser; vi har Brookings, som er en liberal tænketank og i øvrigt meget Irak kritisk over for, hvad der er foregået i forbindelse med Irak; vi har en række ngo'er, som kommer med tal, og som laver deres undersøgelser, og så har vi så den undersøgelse, der er publiceret i The Lancet. Så vi mener sådan set, at der er undersøgelser nok, og vi tror ikke på, at en dansk undersøgelse vil bidrage yderligere til at finde det korrekte tal.

Nu lyser den røde lampe, så må jeg hellere stoppe.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Fru Gitte Lillelund Bech udtalte til Politiken den 1. april:

»Jeg har svært ved at se, at en uafhængig undersøgelsesgruppe, nedsat af Folketinget, skulle være bedre til at vurdere dødstallet i Irak. Der er ikke behov for en undersøgelsesgruppe. En stor del af den danske befolkning interesserer sig slet ikke for, hvor mange mennesker der er døde i Irak.«

Jeg vil spørge fru Gitte Lillelund Bech, om hun står ved det citat. Jeg spørger, fordi jeg synes, at det udtrykker en ufattelig kynisme. Det forhold, at der er slået 650.000 mennesker ihjel – det var for et år siden – interesserer nok ikke den danske befolkning, underforstået: Derfor behøver vi heller ikke at bekymre os om det. Fru Gitte Lillelund Bech nævnte det ikke i dag. Er det, fordi kynismen blev for tydelig, da det stod på tryk?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg står ved alt det, jeg siger. Det, som jeg har sagt, er, at jeg ikke tror, at det er dem, der har den største interesse, sådan er det i hvert fald, når jeg er ude og besøge mine vælgere. De udtrykker ikke noget ønske om, at man skal lave en dansk undersøgelse af, hvor mange der er blevet dræbt i Irak. Det er sådan set også det, jeg har udtrykt i den artikel.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men er det ikke en ufattelig kynisme, når man har været med til en beslutningsproces, der betød, at man gik med i krig mod et land? Den